

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/143/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812212850
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2013:3812212850.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Údernícka 5, 852 05 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpený C. K., B. U. X, A., IČO: XX XXX XXX proti odporkyni: C. T., narodená XX.XX.XXXX, bytom E. XP.XX, W., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporkyne: D. N. so sídlom M. XX, W., IČO: XX XXX XXX, obaja zastúpení advokátom Q.. P. E. so sídlom J. K. X/.. o zaplatenie 480,74 Eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 29. apríla 2013, č. k. 17C/21/2013-143, jednohlasne, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporkyne **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť náhradu trov odvolacieho konania vedľajšieho účastníka vo výške 17,77 Eur, advokátovi Q.. P. E., do troch dní.

o d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa v záhlaví označeným rozsudkom v prvom výroku zamietol návrh podľa § 388 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V druhom výroku rozhodol o náhrade trov konania podľa ustanovenia § 142 ods. 1 prvej vety O.s.p. Konštatoval, že odporkyňa a vedľajší účastník majú právo na náhradu trov konania proti navrhovateľovi, nakoľko odporkyňa bola v konaní plne úspešná. Keďže však odporkyni doposiaľ žiadne trovy konania nevznikli, súd prvého stupňa odporkyni náhradu trov konania nepriznal. Rozsudkom súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania vo výške 229,47 Eur, ktoré navrhovateľovi uložil zaplatiť na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka na strane odporcu. Priznaná náhrada trov konania, ktorá pozostávala z nákladov na právnu službu advokáta, ktorú určil podľa vyhl. č. 655/2004 Z. z., a to (i) tarifná odmena za úkon právnej služby - príprava a prevzatie zastúpenia podľa § 14 ods. 1 písm. a) vyhlášky vo výške 33,20 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur; (ii) tarifná odmena za úkon právnej služby písomné podanie vo veci samej - vyjadrenie k návrhu podľa § 14 ods. 1 písm. b) vo výške 33,20 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur; (iii) tarifná odmena za úkon účastí na pojednávaní dňa 29.04.2013 podľa § 14 ods. 1 písm. c) vo výške 33,20 Eur a náhrada podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 Eur, náhrada za stratu času podľa § 17 ods. 1 vyhlášky za osem začatých polhodín strávených cestou motorovým vozidlom z R. do Prievidze a späť vo výške $8 \times 13,01$ Eur, čo je 104,08 Eur / 2 = 52,04 Eur, náhrada za cestu motorovým vozidlom z R. do Prievidze a späť vo výške $66,38$ Eur / 2 = 33,19 Eur (náhrada za použitie motorového vozidla: $0,183$ Eur x 240 km = 43,92 Eur a náhrada za pohonné hmoty pri priemernej spotrebe benzínu $6,5$ l x 240 km/100km x priemerná cena benzínu vo výške 1,44 Eur = 22,46 Eur), k čomu treba pripočítať daň z pridanej hodnoty z 126,24 Eur, čo je 25,25 Eur. Vedľajší účastník si uplatnil náhradu trov konania vo výške 229,47 Eur, a preto mu okresný súd priznal iba túto sumu.

Proti tomuto rozsudku, jeho výrokovej časti, ktorou súd prvého stupňa priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania, podal včas odvolanie navrhovateľ prostredníctvom svojho zástupcu. Žiadal rozsudok okresného súdu v napadnutej časti zmeniť a vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania

nepriznať. Súčasne žiadal priznať náhradu trov odvolacieho konania vo výške 29,29 Eur. Považoval rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti za nesprávne z hľadiska právneho posúdenia. Vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú pritom možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave vo svojom rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012, ako aj v rozhodnutí sp. zn. 3Cob/259/2011, ktorý v obdobných prípadoch nepriznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov právneho zastúpenia. Ako vyplýva z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z.z., cieľom novelizácie Občianskeho súdneho poriadku bolo posilniť ochranu spotrebiteľa v sporoch, vyplývajúcich zo spotrebiteľských zmlúv, a umožniť širšiu ochranu osobám, na ochranu ktorých sú zriaďované rôzne právnické osoby, najmä združenia na ochranu spotrebiteľov. Navrhovateľ má za to, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa priamo na ten účel zriadeným subjektom, ktoré budú spôsobilé poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc, a ktoré budú v danej oblasti aj materiálne aj personálne vybavené a odborne kompetentné. Navrhovateľ má z vlastných skúseností vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše, vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových, významných skutočností, vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Navrhovateľ si dovoľuje poukázať na to, že uvedenú činnosť by malo byť schopné účelne zabezpečiť aj samotné združenie. Paušálny vstup združenia, zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania, navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezov Ústavného súdu SR sp.zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn.16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nevhodné.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 16,94 eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 93 ods. 2,3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Svojím vstupom do konania zároveň vzniesol námietku premlčania a bez jej vznesenia by v danom konaní nemohlo byť zo strany súdu na ňu prihliadané. Je pravdepodobné, že bez vznesenia námietky premlčania by bol odporca vo veci neúspešný. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offa v súdnych konaniach proti spotrebiteľom alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietkať. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov, vynaložených na právnu pomoc, možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II.ÚS 78/03, II.ÚS 31/04, II.ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II.ÚS 122/09. Poukázali aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co/34/2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Vedľajší účastník je pripravený dôsledne presadzovať a chrániť oprávnené záujmy spotrebiteľov aj v súdnych konaniach, a to vystupovať proti dodávateľom na základe princípu "rovnosti zbraní" -

možnosť zastúpenia vedľajšieho účastníka advokátmi, čím žalobca získava rovnocenného partnera v riešení právnych otázok, pretože priemerný spotrebiteľ sa nedokáže náležite brániť a v dôsledku svojej neinformovanosti, prípadne nedostatku prostriedkov na právne zastúpenie, rezignuje. Keďže v danej právnej veci sú uplatňované nároky proti spotrebiteľovi, je potrebné použiť normy spotrebiteľského práva, aj výkladové pravidlá ich aplikácie. V rámci spotrebiteľského práva pozitívny zásah štátu, ktorý je realizovaný spotrebiteľskou právnou úpravou, kompenzuje nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom. Pri ochrane spotrebiteľa musí zohrať úlohu aj súdna moc aplikačnou praxou, a to aj v otázke rozhodovania o trovách konania subjektov, ktoré vystupujú na ochranu spotrebiteľa.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti, týkajúcej sa trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je potrebné ako vecne správne potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v náväznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. odvolací súd v celom rozsahu poukazuje na vecne správne a vyčerpávajúce odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa, s ktorým sa v celom rozsahu stotožňuje.

Rozsudok súdu prvého stupňa v časti, v ktorej bolo rozhodnuté o nepriznaní trov konania odporkyni a o zamietnutí návrhu, odvolaním napadnutý nebol, a preto v tejto časti je rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatné a rozhodovaním odvolacieho súdu nedotknuté.

Z obsahu spisu je nepochybné, že po podaní návrhu vo veci samej, vydaní platobného rozkazu vzniesol v prejednávanej veci vedľajší účastník na strane odporcu, ktorý vstúpil z vlastnej iniciatívy do konania, odpor, v ktorom žiadal návrh zamietnuť, namietajúc, že pohľadávka navrhovateľa proti odporkyni je premlčaná. Súd prvého stupňa dospel k záveru, že vznesená námietka premlčania je dôvodná, keďže premlčacia doba uplatneného práva uplynula 02.02.2011, pričom návrh bol podaný až dňa 20.07.2012, pričom úkon odporkyne zo dňa 20.04.2011 nespôsobil začatie plynutia novej premlčacej doby, keďže bol neplatný pre svoju neurčitosť a rozpor s dobrými mravmi - zásadami poctivého obchodného styku.

Náhrada trov sporového konania je ovplyvnená zásadou úspechu vo veci a zásadou zavinenia. Zmyslom zásady zavinenia je sankčná náhrada trov konania, ktoré by za iných okolností nevznikli.

Preto sa odvolací súd v celom rozsahu stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, ktorý pri rozhodovaní o trovách konania postupoval podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že vedľajší účastník na strane odporcu si trovy konania uplatnil riadne a včas. Účelné trovy vedľajšieho účastníka na strane odporcu v konaní pred súdom prvého stupňa aj podľa odvolacieho súdu vznikli titulom právneho zastúpenia s tým, že súd prvého stupňa správne pri určení výšky trov právneho zastúpenia, patriacemu vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu, postupoval podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. Odmena bola vyčíslená riadne a včas, a preto sa v tejto časti odvolací súd stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa tak, ako to predpokladá ust. § 219 ods. 2 O.s.p.

Odvolací súd sa teda v danom prípade nestotožnil s námietkami navrhovateľa, uvedenými v odvolaní, že trovy konania vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva.

Odvolací súd konštatuje, že nepriznanie trov vedľajšiemu účastníkovi by tak, ako správne konštatoval vedľajší účastník vo svojom vyjadrení, znamenalo porušenie princípu rovnosti zbraní. Pokiaľ je prípustné, aby samotný navrhovateľ bol právne zastúpený, môže aj vedľajší účastník na strane odporcu si zvoliť právneho zástupcu, ktorý má potom následne právo na náhradu trov konania, pokiaľ tu nie sú iné okolnosti, a takéto iné okolnosti v prejednávanej veci zistené neboli. Pokiaľ niektoré odvolacie súdy rozhodujú iným spôsobom, takýmto rozhodovaním iných odvolacích súdov v prejednávanej veci Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je. Preto bolo uznesenie súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správne potvrdené.

O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 O.s.p. v spojení s 142 ods. 1 O.s.p., kedy vedľajšiemu účastníkovi, ktorý bol v odvolacom konaní procesne úspešný a trovy odvolacieho konania si riadne uplatnil, bola priznaná náhrada trov odvolacieho konania voči neúspešnému navrhovateľovi vo výške 17,77 Eur, a to za jeden úkon právnej služby - vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 24.07.2013 podľa § 14 ods. 3 písm. b/ vyhlášky č. 655/2004 Z.z. v znení neskorších

predpisov vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny, t. j. vo výške 9,96 eur (v danom prípade odvolanie bolo podané len proti výroku o náhrade trov konania vedľajšieho účastníka, teda rozhodujúca je suma, ktorú žiadal ako nárok uplatňovaný v odvolaní, a to trovy vo výške 229,47 Eur), k tomu príslušný režijný paušál vo výške 7,81 eur podľa § 16 ods. 3 vyhlášky.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.